

Hirdetések

1. Ezen a héten szerdán, november elsején, **Mindenszentek parancsolt ünnepe! November 2-án, csütörtökön pedig halottak napja lesz.**

A szentmisék rendje Mindenszentek:

Széchenyi úti kápolna 8.30 (előesti kedden 17 órától)

Templom 9.30 és 18.00

Nyársapát és Csemő 11.00

A szentmisék rendje Halottak napján:

Templom 7.30 és 18.00

2. **Az új síremlékek megáldása a Csengettyús és az Újváros temetőben 14 órakor, a Kálváriában pedig 14.30 órakor kezdődnek november elsején.**
3. Örömmel jelentjük, hogy a megrongált Kálvária temető kerítését az ünnepek előtt helyreállítottuk.
4. Kérjük, hogy akik még nem fizették be az **egyházi hozzájárulásukat** az idei évre, azok tegyék meg a hátralévő két hónapban a plébánia irodájában.
5. Október 30-án, hétfőn lesz az esperesi kerület gyűlése a mi plébániánkon. Imádkozzunk a papjainkért, hogy építő és előremutató tanácskozás, beszélgetés valósulhasson meg.
6. A héten **elsőpéntek** lesz, vagyis reggel 7 és 18 órakor lesznek szentmisék a templomban. Ezen a napon meglátogatjuk betegeinket.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. október 29. IX. évf. 36. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 30. vasárnap

Mikor a farizeusok meghallották, hogy a szaduceusokat elnémította, összegyűltek egy csoportba, és az egyikük, egy törvénytudó, hogy próbára tegye, megkérdezte tőle: „Mester, melyik a legnagyobb parancs a törvényben?” Ő azt felelte neki: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” [MTörv 6,5]. Ez a legnagyobb, az első parancs. A második hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” [Lev 19,18]. Ezen a két parancson alapul az egész törvény és a próféták.”

Útravaló (Karl Frielingsdorh Istenképek című írásából)

„Istenkép az a szellemi közeg, amelyben és amely által a vallásos embernek Istenével való élő találkozási megvalósul. A személyes istenkép az a belső erő, amely életünk támogatására és lélekkel való eltöltésére képes, ugyanakkor gátolhatja és terhelheti is életünket. A különböző istenképek, amelyek a vallásos szocializációjú embereknek már a korai gyermekkorból erednek, alapvető jelentőségűek, mivel alapvető, életközeli, vagy életidegen, életet támogató vagy akadályozó mintaként meghatározzák az érzéseket, a gondolkodást és a cselekvést is.

Az Istenben rejlő ellentmondások egysége érthetővé válik, amikor Istent egyidejűleg közelinek és mégis távolinak éljük meg, Őt az Elérhetetlennek és a Bennünk Lévőnek nevezzük; amikor hallgatásba burkolódik, ugyanakkor minden dologban megszólít bennünket; mint irgalmas és jószágos Istent ismerjük, aki ugyanakkor igazságosságában kérlelhetetlen; névtelennek mondjuk, akinek ezernyi megnevezése van; szentnek tartjuk, aki viszont megengedi, hogy oly sok rémtettet és bűncselekményt hajtsanak végre.” Ezek után tegyük fel magunknak a kérdéseket:

Milyen kép él valójában bennünk Istenről? Büntető Bíró / Könyvelő Számonkérő / Teljesítmény Mérő / Halál Rettegés? Szembe mertem-e nézni a hátizsákkal, amit otthonról kaptam? Merek-e továbblépni, változtatni? Van-e lelkivezetőm (aki kísér, hordoz engem, tanácsot ad), vagy a „magam ura” vagyok, ne szóljon bele senki az életembe? Ki áll az életem középpontjába, ki hozza meg bennem a döntéseket? Érdekel-e Isten szempontja?

John Henry Newman gondolatai

Isten néz téged, bárki vagy, úgy, ahogy vagy, személyesen. Neveden szólít, lát és megért, olyannak, amilyenek teremtett. Tudja, mi él benned, ismeri minden legsajátosabb személyes érzésedet és gondolatodat, adottságaidat és vágyaidat, erődet és gyöngeségedet; lát örömed és szomorúságod napján, együttérez minden reményeddel és viszontagsággal, osztozik aggodalmaidban és emlékeidben, bontakozó és hanyatló napjaidban; átölel és karjában hord, fölvesz és leültet, olvas vonásaidból, akár nevetése, akár sírásba hajlanak, akár egészségtől duzzadnak, akár betegségben hervadoznak; gyöngédentekint kezedre és lábadra, figyel hangodra, szíved dobogására, leheletedre is. Nem szereted magad jobban, mint ő szeret téged.

Két magzat beszélget az anyja hasában :

- Mondd, te hiszel a születés utáni életben ?
- Persze. A születés után jön az élet. Talán azért vagyunk itt, hogy felkészüljünk arra, ami ezután következik.
- Lárifári ! A születés után nincs semmi ! Onnan még senki nem tért vissza ! S különben is, hogy nézne ki ?
- Azt pontosan nem tudom, de úgy érzem, hogy ott mindenhol fények vannak... S talán a saját lábunkon fogunk járni, s a saját szánkkal eszünk.
- Ez már végképp ostobaság ! Járni nem lehet ! S még, hogy szájjal enni ?! Nevetséges ! Hát nem látod a köldökzsinórt ? S ha már itt tartunk, gondolkodj el egy picit : azért nem lehetséges a születés utáni élet, mert a köldökzsinór túl rövid .
- Igen, de szerintem valami biztosan lesz, épp csak máshogy, mint amit itt életnek nevezünk.
- Ostoba vagy. A születéssel az élet véget ér, és kész.
- Figyelj, nem tudom pontosan mi lesz, de majd a Mama segít nekünk...
- A Mama ? Te hiszel a Mamában ?
- Igen.
- Ne nevettesd ki magad ! Láttad már valahol ? Egyáltalán látta már valaki ?
- Nem, mert itt van körülöttünk. Benne élünk. S bizony, neki köszönhetjük, hogy vagyunk.
- Na, most már hagyjál békén ezzel az ostobasággal, jó ? Majd akkor hiszem a Mamát, ha látom.
- Látni nem tudod, de ha elcsendesedsz, akkor hallhatod az énekét, érezheted a szeretetét. Ha elcsendesedsz, érezni fogod a simogatását, érezni fogod óvó kezét.